

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 678/2022-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Aramis Real Estate SE**, Záhrebská 562/41, Vinohrady, Praha 2, Česká republika, IČO 087 98 991, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s. r. o., Pred poľom 1652, Trenčín, proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 27Cb/158/2007-4648 z 27. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. mája 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ je v procesnom postavení žalovaného 1 stranou konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 27Cb/158/2007 v právnej veci žalobcu [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „žalobca“), o určenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku, o určenie vlastníckeho práva a o vydanie veci.

3. V priebehu konania sa sťažovateľ svojím návrhom z 23. marca 2022 domáhal prerušenia konania podľa ustanovenia § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 9Cbi/2/2008.

4. Okresný súd o uvedenom návrhu sťažovateľa rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením, ktorým návrhu sťažovateľa na prerušenie konania nevyhovel, keďže nebol daný dôvod na postup podľa § 164 CSP. Vychádzal zo skutočnosti, že uznesením krajského súdu č. k. 9Cbi/2/2008-75 z 12. novembra 2008 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo/5/2009-84 z 30. januára 2009 bolo konanie v právnej veci žalobcu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti žalovanému [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], o vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty právoplatne prerušené do právoplatného skončenia veci sp. zn. 27Cb/158/2007. Konanie sp. zn. 27Cb/158/2007 tak nie je možné prerušiť, keďže konanie vedené na krajskom súde je právoplatne prerušené, nekoná sa v ňom, a preto v ňom nemôže byť predbežne vyriešená otázka platnosti zmluvy o predaji podniku z 19. apríla 2006 ani otázka vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ktoré podľa sťažovateľa majú zásadný význam pre konanie sp. zn. 27Cb/158/2007.

III.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ podaný návrh na prerušenie konania odôvodňoval tým, že žalobca nepostupoval správne a zákonne, keď vyvolal spor o neplatnosť zmluvy o predaji podniku, o určenie vlastníckeho práva a o vydanie vecí. V súlade s § 19 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov mal žalobca oznámiť krajskému súdu ako konkurznému súdu, že si tretia osoba (žalovaný 6, pozn.) uplatňuje právo, že nehnuteľnosti nemali byť zaradené do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, a krajský súd mal následne vyzvať žalovaného 6 na podanie vylučovacej žaloby, ktorú aj bez vyzvania konkurzného súdu žalovaný 6 v zákonnej lehote podal a táto je predmetom konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 9Cbi/2/2008.

6. S poukazom na citované rozhodnutia najvyššieho súdu sťažovateľ tvrdí, že v konaní o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu je výlučne krajský súd oprávnený posúdiť a riešiť všetky žalobcom tvrdené skutočnosti o neplatnosti zmluvy o predaji podniku z 19. apríla 2006 a o oprávnenosti zaradenia nehnuteľností žalobcom do súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 27Cb/158/2007. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní vedenom na krajskom súde o vylúčenie nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania okresného súdu sp. zn. 27Cb/158/2007, sa rieši predbežne otázka platnosti zmluvy o predaji podniku z 19. apríla 2006 a v nadväznosti na to tiež otázka vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, pričom tieto otázky majú zásadný význam pre konanie okresného súdu sp. zn. 27Cb/158/2007, sťažovateľ navrhoval podľa § 164 CSP, aby okresný súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 9Cbi/2/2008. Okresný súd nepostupoval procesne správne, keď návrhu sťažovateľa na prerušenie konania nevyhovel, v dôsledku čoho došlo k zásahu do označených práv sťažovateľa.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. V kontexte skutočnosti, podľa ktorej je predmetom preskúmania ústavnej udržateľnosti v tomto konaní rozhodnutie všeobecného súdu procesného charakteru (nemeritórne rozhodnutie), ústavný súd, pridržiavajúc sa svojej stabilnej judikatúry, poukazuje predovšetkým na to, že základné právo na súdnu ochranu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie „je výsledkové“, to znamená, musí mu zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08).

8. V tejto súvislosti ústavný súd nespochybňuje, že za určitých okolností možno k záveru o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru dospieť aj v súvislosti s námietkami sťažovateľa smerujúcimi proti právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu procesnej povahy. Vo všeobecnosti však platí, že nedostatky rozhodnutia procesnej povahy nemožno spravidla samy osebe kvalifikovať ako také pochybenie všeobecného súdu, ktoré by svojou intenzitou zakladalo možnosť vyslovenia porušenia základných práv a slobôd bez ohľadu na to, akokoľvek výrazne sa takéto pochybenia môžu strany sporu dotknúť (sp. zn. III. ÚS 381/2016).

9. Ústavný súd ďalej zdôrazňuje, že prerušenie konania, o ktoré vo veci sťažovateľa ide (v súlade s § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet), je prípadom fakultatívneho prerušenia konania, pri ktorom sa plne prejavujú atribúty nezávislého rozhodovania všeobecného súdu v rámci zákonom stanovenej diskrecie, ktorá prostredníctvom § 164 CSP umožňuje prerušiť konanie za predpokladu, že v prebiehajúcom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre jeho rozhodnutie.

10. Ústavný súd zároveň pripomína, že jeho prvoradou úlohou je ochrana ústavnosti, a nie ochrana zákonnosti, čo je prejavom doktríny, podľa ktorej všeobecný súd pozná právo (*iura novit curia*). Je v právomoci všeobecného súdu vykladať a aplikovať zákony. V konkrétnych okolnostiach veci bolo v právomoci okresného súdu vykladať a aplikovať § 164 CSP. Pokiaľ tento výklad nie je zo strany okresného súdu arbitrárny a je náležité zdôvodnený, ústavný súd nemá dôvod doň zasahovať (m. m. I. ÚS 19/02, IV. ÚS 238/05, II. ÚS 357/06). Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

11. V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej, alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (m. m. IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde. Ústavný súd nezistil, že by výklad a závery okresného súdu boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia § 164 CSP, ktorá by bola popretím jeho podstaty, či zmyslu. Naopak, ústavný súd považuje záver okresného súdu o nevyhovení návrhu sťažovateľa na prerušenie konania za logický dôsledok stavu konania

vedeného krajským súdom pod sp. zn. 9Cbi/2/2008, ktoré je od 19. marca 2009 právoplatne prerušené do právoplatného skončenia veci vedenej na okresnom súde.

12. Na podklade uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu a sťažovateľom namietaným porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je taká súvislosť, ktorá by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie umožňovala vysloviť ich porušenie. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

13. V súvislosti s argumentáciou sťažovateľa podporenou citovanými rozhodnutiami najvyššieho súdu, podľa ktorej v konaní prebiehajúcom na okresnom súde nie je daná existencia nalievavého právneho záujmu žalobcu (správcu konkurznej podstaty) na požadovanom určení, keďže prezumpcia vlastníctva predmetných nehnuteľností úpadcu nastáva už ich zaradením do súpisu podstaty, a preto bez požadovaného určenia nie je právne postavenie žalobcu neisté, ústavný súd uvádza, že túto argumentáciu sťažovateľ môže uplatniť práve v konaní, ktoré žiadal prerušiť a tým docieľiť zamietnutie žaloby.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2022

Peter Straka
predseda senátu